

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 151/19

Luxembourg, 5. december 2019

Sodba v združenih zadevah C-708/17, EVN Bulgaria Toplofikatsia/Nikolina Stefanova Dimitrova, in C-725/17, Toplofikatsia Sofia/Mitko Simeonov Dimitrov

Pravo Unije ne nasprotuje nacionalni ureditvi, ki določa, da mora vsak lastnik stanovanja v zgradbi v etažni lastnini prispevati k stroškom ogrevanja skupnih delov

Sodišče je v sodbi EVN Bulgaria Toplofikatsia (C-708/17 in C-725/17), izdani 5. decembra 2019, obravnavalo združljivost nacionalne ureditve na področju dobave toplotne energije s pravom Unije in rzsodilo, da direktivi 2011/83 o pravicah potrošnikov¹ in 2005/29 o nepoštenih poslovnih praksah² ne nasprotujeta nacionalni ureditvi, ki določa, da morajo lastniki stanovanja v zgradbi v etažni lastnini, ki je priključena na omrežje za daljinsko ogrevanje, prispevati k stroškom porabe toplotne energije skupnih delov in notranje napeljave zgradbe, čeprav niso individualno naročili dobave ogrevanja in čeprav ga v svojem stanovanju ne uporabljajo. Sodišče je v zvezi s to ureditvijo prav tako rzsodilo, da direktivi 2006/32³ in 2012/27⁴ o energetske učinkovitosti ne nasprotujeta temu, da se obračuni v zvezi s to porabo za vsakega lastnika stanovanja v zgradbi v etažni lastnini določijo sorazmerno z ogrevano prostornino njegovega stanovanja.

Spora o glavni stvari se umeščata v okvir dveh tožb za plačilo računov, naslovljenih na lastnika stanovanj v zgradbah v etažni lastnini, ki se nanašata na porabo toplotne energije notranje napeljave in skupnih delov teh zgradb, saj ta lastnika zavračata plačilo teh računov. Menita namreč, da čeprav se njuna zgradba oskrbuje iz omrežja za daljinsko ogrevanje na podlagi pogodbe o dobavi, sklenjeni med etažnimi lastniki in dobaviteljem toplotne energije, pa nista individualno soglašala s prejemanjem daljinskega ogrevanja in ga ne uporabljata v svojem stanovanju.

Sodišče je najprej razložilo pojem „potrošnik“ v smislu Direktive 2011/83⁵ in presodilo, da pod ta pojem kot odjemalci dobavitelja energije spadajo lastniki in imetniki stvarne pravice do uporabe stanovanja v zgradbi v etažni lastnini, ki je priključena na omrežje daljinskega ogrevanja, če so fizične osebe, ki ne delujejo v okviru poslovne ali poklicne dejavnosti. Iz tega je tako sklepalo, da pogodbe o dobavi daljinskega ogrevanja iz postopkov v glavni stvari spadajo v kategorijo pogodb, sklenjenih med trgovci in potrošniki, v smislu člena 3(1) Direktive 2011/83.

Sodišče je nato pojasnilo pojem „nenaročena dobava“ blaga v smislu člena 27 Direktive 2011/83 in navedlo, da oskrba notranje napeljave in posledično skupnih delov zgradbe v etažni lastnini s toplotno energijo, izvedena po sklepu o priključitvi te zgradbe na daljinsko ogrevanje, ki so ga v

¹ Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2011, L 304, str. 64), člen 27.

² Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah) (UL 2005, L 149, str. 22), člen 5(1) in (5).

³ Direktiva 2006/32/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2006 o učinkovitosti rabe končne energije in o energetskih storitvah ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/76/EGS (UL 2006, L 114, str. 64), člen 13(2).

⁴ Direktiva 2012/27/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o energetski učinkovitosti, spremembi direktiv 2009/125/ES in 2010/30/EU ter razveljavitvi direktiv 2004/8/ES in 2006/32/ES (UL 2012, L 315, str. 1), člen 10(1).

⁵ Člen 2(1) Direktive 2011/83.

skladu z nacionalnim pravom sprejeli etažni lastniki te zgradbe, ne pomeni nenaročene dobave daljinskega ogrevanja.

Nazadnje se je Sodišče izreklo o metodi obračunavanja porabe toplotne energije v zgradbah v etažni lastnini. Tako je poudarilo, da v skladu z Direktivo 2006/32⁶ države članice zagotovijo, da imajo končni odjemalci, med drugim električne energije in daljinskega ogrevanja, na voljo individualne števec, ki natančno prikazujejo njihovo dejansko porabo, če je to tehnično izvedljivo. Sodišču pa se zdi težko predstavljivo, da bi se lahko v zgradbah v etažni lastnini obračuni, ki se nanašajo na ogrevanje, popolnoma individualizirali, zlasti za notranjo napeljavo in skupne dele, glede na to, da stanovanja v taki zgradbi niso medsebojno neodvisna na toplotni ravni, saj toplota prehaja med ogrevanimi enotami in tistimi, ki so manj ali sploh niso ogrevane. V teh okoliščinah je Sodišče iz tega sklepalo, da glede na široko polje proste presoje, ki ga imajo države članice pri metodi za izračun porabe toplotne energije v zgradbah v etažni lastnini, direktivi 2006/32 in 2012/27 ne nasprotujeta temu, da se toplota, ki jo oddaja notranja napeljava take zgradbe, izračuna sorazmerno z ogrevano prostornino vsakega stanovanja.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

⁶ Člen 13(2) Direktive 2006/32.